

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงอุทิศทุกสิ่งที่คุณมีรวมทั้งร่างกายของคุณ และแล้วดูแลทุกสิ่งเช่นผู้ดูแลผลประโยชน์และความผูกพันยึดมั่นของคุณจะถูกขจัดออกไปจากสิ่งนั้น
- คำถาม:** วิธีอะไรที่คุณบรรพหมีแต่ละคนควรเรียนรู้อย่างแน่นอน?
- คำตอบ:** แน่แน่นอนเรียนรู้วิธีการทำงานรับใช้ มีความสนใจในการพิสูจน์ว่าใครคือพระเจ้า ลูกได้รับศรัทธาจากพ่อ: กลับมารู้จักและให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคน พิมพ์การ์ดแนะนำที่ดีที่ผู้คนมาได้รู้ว่าการเรียกพระเจ้าว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเป็นการดูถูกดูหมิ่นท่าน ลูกๆ สามารถรับใช้ผู้จาริกแสวงบุญได้อย่างดีมาก
- เพลง:** พายุจะสามารถทำอะไรได้กับผู้ที่มิตรร่วมทางชีวิตของเขาเป็นพระเจ้า?

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลง มีเพียงลูกๆ เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ เพราะผู้ที่ร้องเพลงนี้ไม่ได้เข้าใจความหมายของเพลงเลย พวกเราไม่มีพระเจ้าหรือพวกเขาไม่รู้ว่ามีพระเจ้ามาและให้มรดกของสวรรค์ของพวกเขาแก่ลูกๆ ของท่าน พ่อตัวท่านได้มาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ ของท่าน เวลานี้พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและลูกกำลังรับฟังท่าน เพียงลูกเข้าใจความหมายของ ‘พายุ’ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าภัยพิบัติคือพายุ พายุที่ลูกได้รับเป็นประสบการณ์คือพายุของกิเลสทั้ง 5 ของมายา มายาสร้างอุปสรรคมากมายกับความเพียรพยายามของคุณ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องไม่ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งนั้น เพียงจดจำบาปอย่างดีและพายุก็จะไป ลูกชายของจักรพรรดิย่อมมีศรัทธาว่าบิดาของเขาเป็นจักรพรรดิและเขาเป็นนายของอาณาจักรปกครอง เขาควรจะมี ความซาบซึ้งนั้น ในบรรดาลูกๆ เช่นกัน บ้างมีศรัทธาอย่างมั่นคงและได้ทำให้พ่อเป็นของลูก การทำให้ท่านเป็นของลูกไม่ได้เหมือนไปบ้านป่า! ของฉันคือชีพบบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น เพียงเท่านั้นเอง! ลูกมากมายไม่ได้เข้าใจสิ่งเหล่านี้ เหตุนี้เองพายุมายารบกวนพวกเขาและแล้วพวกเขาก็จากพ่อไป ไม่มีใครในโลกรู้ถึงพระเจ้าอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกๆ ตั้งเดิมเคยอาศัยอยู่ในวัดของชีวา (ชีวาลายา) เวลานี้เป็นโรงคำประเวณี ในเวลานี้มนุษย์กลับมาเลวร้ายยิ่งกว่าลิง ความโกรธของมนุษย์เลวร้ายกว่าลิง แม้ว่าพวกเขาเป็นมนุษย์ พวกเขามีการกระทำเช่นนั้นและเหตุนี้เองพวกเขาถูกเรียกว่าเลวร้ายยิ่งกว่าลิง ไม่มีใครรู้ว่าใครคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของบาร์ด ผู้ที่ทำให้พวกเขาเลวร้ายยิ่งกว่าลิง พ่อพูดว่า: มองดูที่ใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูกและดูว่าลูกเคยเป็นเช่นไรมาก่อน! เวลานี้พ่อทำให้ลูกมีค่า อย่างไรก็ตามมายาทำให้ผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาไร้ค่า พ่อให้ศรัทธาแก่ลูก: อุทิศทุกสิ่งที่คุณมีรวมทั้งร่างกายของคุณ และแล้วบาปจะทำให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และทำให้ลูกจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของคุณต่อสิ่งนั้น นี่เป็นการง่ายสำหรับลูกผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสา เมื่อราชาของราชสถานไม่ได้มีลูกของตนเอง พวกเขานำเด็กมาเลี้ยงดู เมื่อพ่อแม่ที่มั่งคั่งนำเด็กที่ยากจนมาเลี้ยงดู เขามีความสุขอย่างยิ่ง: ฉันเป็นนายของสมบัติมากมาย ลูกๆ ของผู้ที่ร่ำรวยมีความซาบซึ้งว่าพวกเขาเป็นลูกของมหาเศรษฐี พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับความรู้ ลูกรู้ว่าลูกมีความซาบซึ้งอย่างมากในความรู้ได้อย่างไร โดยการทำตามศรัทธา ลูกกลับมาสูงส่งขณะที่ไม่ทำตามศรัทธา ลูกไม่กลับมาสูงส่ง พระเจ้าพูด: ลูกไม่ต้องใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งใด กลางวันและกลางคืน ลูกควรมีความซาบซึ้งว่าบาปให้มรดกของอาณาจักรของสวรรค์สำหรับ 21 ชาติเกิดแก่ลูก เรากลายเป็นลูกของบาป ในความเป็นจริง ทุกคนคือลูกๆ ของชีพบบา แต่เวลานี้ชีพบบาได้มาและมาสร้างลูกๆ ของท่านในทางปฏิบัติ เวลานี้ลูกกำลังนั่งที่นี่เป็นการส่วนตัวและลูกรู้ว่าชีพบบาได้ทำให้ลูกเป็นของท่านและได้ให้หนทางที่ทำให้ลูกมีค่าของสวรรค์: ลูกๆ อย่าได้กลับมาติดกับในชื่อและรูปของใคร เพียงรักษาชื่อและรูปของชีพบบาไว้ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น ชื่อและรูปของท่านนั้นแตกต่างไปจากของมนุษย์ พ่อพูดว่า: ลูกเคยเป็นของพ่อ ลูกเคยอาศัยอยู่ในดินแดนนิพพาน ลูกดวงวิญญาณได้ลิ้มว่าลูกเคยอาศัยในดินแดนสูงสุด ดินแดนของความสงบ ดินแดนนิพพาน(เหนือเสียง) และศาสนาดั้งเดิมของลูกนั้นคือความสงบใช่ไหม? ร่างกายเป็นอวัยวะที่ใช้ในการกระทำ ลูกจะเล่นบทบาทของลูกได้ด้วยวิธีอื่นใดอย่างไร? ลูกไม่รู้เลยว่าพวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน มีเพียงมนุษย์ที่รู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สัตว์ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ พวกเราได้กล่าวว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและด้วยเหตุนี้พวกเราได้ลิ้มว่าพวกเราเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเราพูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ส่งพระคริสต์และอับราฮัมมาที่นี่ ดังนั้นพวกเราแน่ใจว่าพ่อได้ส่งพวกเรามาที่นี่ ลูกรู้ว่าทุกคนเฝ้าแต่มาที่นี่ตามละคร ไม่มีเรื่องของการส่งใครไปที่ใด ในเวลานี้มนุษย์อยู่ในความมืดมิดของความไม่รู้ พวกเราไม่รู้ทั้งพ่อและพวกเราเองหรือสิ่งสร้าง นั่นคือดวงวิญญาณและร่างนี้แยกออกไป พวกเราดวงวิญญาณมาจากที่นั่น บาบาท่านนั้นเตือนความจำเราถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและท่านพูดว่า: จงเตือนความจำทุกคนอื่นด้วยเช่นกัน ลูกได้พิมพ์การ์ดเชิญอย่างดีมาก การ์ดนั้นมีรูปของชีพบบาด้วยเช่นกัน นี่คือนาย และนี่คือลักษมีและนารายณ์ มรดก มีข้อความ

เขียนว่า: จงมาและประกาศสิทธิมรดกของพวกท่านจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเพื่อที่จะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ลูกคือนักเรียนผู้ที่กำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นนารายณ์ เมื่อลูกๆ ของผู้มั่งคั่งกำลังศึกษา พวกเขามีความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถเปรียบเทียบกับพวกเราได้ พวกเขาทำความเพียรพยายามเพื่อความสุขเพียงชั่วคราว ลูกๆ จะได้รับความสุขเสมอ เพียงลูกสามารถพูดสิ่งนี้ ที่ใดก็ตามที่ลูกไป ลูกควรมีการระลึกอยู่กับลูกเสมอ จงอธิบายกับพวกเขา: บนการมีข้อความเขียนว่า “นี่คือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ผู้สร้างสวรรค์ และพวกท่านจะสามารถได้รับมรดกของสวรรค์จากพ่อได้อย่างไร” ลูกสามารถไปร่ายการระลึกเหล่านี้จากเครื่องบิน ลูกสามารถแม้กระทั่งพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ และแล้วบุคคลสำคัญที่ใหญ่โตจะได้รับการเชิญ เครื่องบินเหล่านี้เป็นไปเพื่อการทำลายล้างและเพื่องานรับใช้ของลูกเช่นกัน คนจนไม่สามารถทำงานนี้ แต่พ่อคือเจ้าของคนจน เพียงคนจนเท่านั้นที่ได้รับมรดก คนมั่งคั่งติดกับในความผูกพันยึดมั่น หัวใจของเขาหดหู่ในการอุทิศตน เพียงในเวลาสั้นเท่านั้นที่โชคของกุมารและแม่สาวงามใส พ่อพูดว่า: พ่อต้องยกระดับบาร์ต นักปราชญ์ บัณฑิตและนักบวชผ่านลูกผู้เป็นแม่ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป พวกเขาทั้งหมดจะมา ในขณะนี้ พวกเขาคิดว่าไม่มีใครเหมือนพวกเขา พวกเขาไม่รู้ว่าพ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกขณะที่ลูกอยู่ที่บ้าน หรือโยคะของพวกเขและการสละทิ้งกรรม(karma)แยกกัน แน่แน่นอนพระเจ้ามาและทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์ ดังนั้น ลูกควรมีความสุขอย่างมาก บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บาบาคอยเก็บภาพของลักษมีและนารายณ์ไว้กับท่านด้วยความรักอย่างมาก ท่านได้มีความสุขอย่างมากที่เห็นภาพของศรียุคชะ บาบาอธิบายให้ลูกๆ: ถ้าลูกต้องการให้ประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น ทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ชัดเจนมาก มรดกคืออำนาจการปกครองโลกของเทพ ด้านบนคือชีพาบาและด้านล่างของท่านคือลักษมีและนารายณ์ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ ดังนั้น จงเชื่อเชิญทุกคน! แน่แน่นอนลูกได้รับมรดกของสวรรค์จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แน่แน่นอนลูกต้องแจกจ่ายแผ่นพับเหล่านี้ในที่ที่ผู้คนมากมายไป ไม่มีใครสามารถพูดสิ่งใดกับลูก ถ้าบางคนพูดบางสิ่ง พวกเราสามารถอธิบายและพิสูจน์ให้กับเขา: คุณสามารถพูดอย่างไรว่าพ่อผู้ที่เราได้รับมรดกของสวรรค์จะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? พ่อพูดว่า: ดุชิ ลูกกำลังดูถูกดูหมิ่นพ่อในวิธีนี้ พ่อได้ทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์และแล้วลูกพูดว่าพ่ออยู่ในกรวดและหิน! เวลาที่ลูกกำลังรับศรัทธา: จงแจกจ่ายแผ่นพับจำนวนมากเหล่านี้ กลุ่มของผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญที่อมาเนดและลูกสามารถไปที่นั่นและแจกจ่ายแผ่นพับเหล่านี้ ข้อความเหล่านี้ควรจะเป็นว่า: ไม่มีใครสามารถพบพ่อได้จากการทำไฟบูชายัญ ทำทาปาเซียและไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ อย่างไรก็ตามผู้ที่อธิบายให้กับพวกเขาต้องรู้คิด ลูกต้องอธิบายว่าท่านเป็นพระเจ้า พ่อ เมื่อลูกเพียงพูดว่า “ภควัน อิศวรปรมัตมา” คำว่า ‘พ่อ’ ไม่ได้รวมในนั้น เมื่อลูกพูดว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” คำว่า ‘พ่อ’ ลูกรวมในนั้นด้วย เราทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพ่อผู้เดียว ถ้าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลาที่ท่านได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ใช้ไหม? ท่านคือผู้สูงสุดเหนืออื่นใด มีวัดที่สร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์ให้กับท่านเช่นกัน เพราะฉะนั้น ลูกๆ ควรมีความสนใจทำงานรับใช้อย่างมีไหวพริบ ลูกสามารถไปจาริกแสวงบุญและทำงานรับใช้อย่างมาก ผู้คนเหล่านั้นไปจาริกแสวงบุญทางร่างขณะที่ลูกจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกควรอธิบายให้กับพวกเขา: ท่านกำลังไปที่ใด? ช่างก้าและปวาร์ตอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขามาที่นี่ได้อย่างไร? ทุกสิ่งเหล่านั้นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้น ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากในวิธีนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธา คนจนกำลัง สะดุดพลาดพลั้งไปทุกที่ บาบารู้สึกเสียใจสำหรับพวกเขา จงบอกพวกเขาว่า: พวกท่านได้ลืมนาสนาของตนเองไปแล้ว ใครได้ก่อตั้งศาสนาฮินดู? มิงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ ลูกๆ ต้องกลับมาตื่นตัว พ่อมาให้มรดกของสวรรค์แก่ลูก แต่ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น มายาได้จับกุมลูกและหันไปหน้าของลูกไปในทิศตรงข้ามอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น จงอยู่อย่างระมัดระวังมายาอย่างมาก ลูกๆ เวลานั้นนั่งอยู่เบื้องหน้าบัลลังก์เป็นการเล่นหัวของโลกไม่ได้รู้ว่าพ่อได้มาที่นี่เป็นการส่วนตัว แสงของดวงวิญญาณทั้งหมดได้ดับลงแล้ว แสงนั้นไม่ได้ดับทั้งหมด แสงยังคงเหลืออยู่เล็กน้อย และแล้วบาบาได้มาและเทน้ำมนต์ของความรู้อย่างมาก เมื่อผู้คนตาย ผู้คนได้จุดแสงตะเกียงดิน ที่นี้ แสงของดวงวิญญาณถูกปลุกด้วยโยคะ ลูกเฝ้าแต่สะสมความรู้ ราชาโยคะโบราณของบาร์ตเป็นที่รู้จักอย่างดีมาก หนทางของการแยกตัวไปอยู่โดดเดี่ยวเหล่านั้นสอนหรือโยคะมากมายแตกต่างกันไป ไม่มีประโยชน์ใดด้วยสิ่งนั้น พวกเขเฝ้าแต่ลงมา ไม่มีใครยกเว้นโยเกศวาร์ (พระเจ้าของโยคะ) สามารถสอนโยคะ เป็นพระเจ้าที่สอนโยคะแก่ลูก ท่านไม่มีตัวตน พ่อพูดว่า: พ่อกำลังสอนโยคะแก่ลูก บทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้ได้จบสิ้นแล้ว บางคนใช้ 84 ชาติเกิด บ้างใช้ 60 และบ้างใช้แค่ 1 หรือ 2 ชาติเกิด ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้อย่างมาก บาร์ตเองเคยเป็นสวรรค์ นั่นเคยเป็นอาณาจักรของเทวาและเทวี ไม่มีใครนอกจากลูก สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกคือผู้ที่ต้องรับคำดูถูกดูหมิ่น บาบารับสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นลูกๆ ไม่สามารถทำเช่นเดียวกันหรือ? ลูกต้องอดทนต่อการจู่โจม สิ่งนั้นลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน สิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นอีกครั้ง เวลาที่พ่อกำลังทำสติปัญญาของลูกให้สูงส่ง ลูกควรจดจำพ่อที่ทำให้ลูกเป็นนายของโลกอย่างมาก ท่านพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกคงมีชีวิตอยู่! จงประกาศสิทธิในอาณาจักรของสวรรค์ ลูกไม่สามารถจดจำพ่อที่อ่อนหวานเช่นนั้นได้หรือ? เพียงมีการจดจำระลึกถึงบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ปัญชีบาปใดๆ ที่คงอยู่ต้องได้รับการชำระที่นี้ ถ้าลูกไม่มีโยคะ จะต้องมีการถูกลงโทษ ในเวลานั้น บา

บาจะให้ินมิตแกลูก: ลูกได้เป็นของพ่อ ได้หย่าขาดจากพ่อและแล้วกลายเป็นคนทรวศ ลูกได้ินมิตในตอนเริ่มต้นด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวล่านี้ได้พบพานอีกครั้งผู้ที่อยู่อย่างมีสวัสดิภาพเสมอ รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ ลูกๆ ต้องเข้าใจว่าลูกจะทิ้งร้างของลูกและไปบ้านที่แสนหวานของลูก อยู่อย่างมีความสุขเลยในการมีชีวิตที่นี่ เวล่านี้พวกเรากำลังไปหาบาบา พวกเราต้องจดจำบาบาผู้เดียว จากที่นั่น และแล้วพวกเราจะไปสู่ดินแดนของสวรรค์ การจาริกแสวงบุญนั้นมหัศจรรย์อย่างมาก! มาบาเป็นเหตุของอุปสรรคอย่างมากมายในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวล่านี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเก็บรักษาชื่อและรูปของชีพบาบาผู้เดียวในสติปัญญาของลูก อย่าได้ติดกับในชื่อและรูปของใครอื่น

2. อย่าได้ใส่ใจเกี่ยวกับพายุของมาบา ของนั้นคือชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น: จัดพายุทั้งหมดในวิธีนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้อย่างสม่าเสมอ (ไม่หยุด – akhand) อยู่อย่างเป็นอิสระจากการควบคุมของความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดๆ และทำงานรับใช้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรค
ทุกคนทำงานรับใช้ แต่ผู้ที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคขณะที่ทำงานรับใช้มีความสำคัญมากกว่า ขออย่าได้มีประเภทของอุปสรรคใดในงานรับใช้ ถ้ามีอุปสรรคของบรรยากาศประเภทใดๆ ของผู้ที่อยู่ร่วมกัน หรือของความเกียจคร้านใดๆ และแล้วงานรับใช้นั้นจะได้รับความเสียหาย ผู้รับใช้อย่างสม่าเสมอไม่สามารถติดกับอยู่ในอุปสรรคใดๆ ขออย่าได้มีอุปสรรคแม้เพียงเล็กน้อยที่สุดแม้ในจิตใจของลูก อยู่อย่างเป็นอิสระจากการควบคุมของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดและแล้วลูกจะเป็นที่กล่าวได้ว่าเป็นผู้รับใช้ที่สม่าเสมอและมีความสำเร็จ

คติพจน์: ผู้ที่หัว (heads) และ หัวใจ (hearts) ของเขาชื่อสัตย์คือผู้ที่มีค่าต่อความรักของพ่อและของครอบครัว

*** โอม ขานติ ***